

عنوان مقاله:

تبیین نقش روانشناسی محیط در بازتعریف طراحی معماری مراکز بازپروری و ترک اعتیاد

محل انتشار:

ششمین کنگره ملی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

فریبا جعفرخانی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب، تهران، ایران

علی اصغر ملک افصلی - دکترای معماری، عضو هیئت علمی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه اعتیاد یکی از اساسی ترین مسائل اجتماعی و مهم ترین عاملی است که میتواند منابع انسانی جامعه را از مسیر اصلی توسعه و پیشرفت خارج سازد. اعتیاد به عنوان یک بیماری زیست شناختی، روان شناختی و اجتماعی پدیده ای است که علاوه بر زمینه های ناسالم اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی، زمینه های شخصیتی، روانی و تربیتی نیز را در بر می گیرد. لیکن در این پژوهش به روش توصیفی - تفسیری با استدلالی راهبردی به بررسی آراء صاحب نظران مختلف در زمینه روانشناسی محیط در راستای نقش معماری به عنوان عنصری موثر در بازتعریف طراحی مراکز بازپروری اهتمام ورزیده ایم. هدف غایی در این مسیر بدین شکل است که افراد بر اساس هنر مدیریت خویشتن و نگاه به گذشته و در نظر گرفتن افق های آینده توانایی های خود را باز یافته و بتوانند در محیطی سالم و آرامش بخش و به دور از تنش های روانی به زندگی خود ادامه دهند. در این راستا با استفاده از استدلال قیاسی به بررسی و تحلیل مرکز بازپروری و توانبخشی گروت کیمپدال 1 واقع در هلند به عنوان نمونه ای بسیار موفق در جهان پرداخته ایم. از جمله نتایج کلی به دست آمده در این پژوهش رابطه دو سویه معرفت ادراکی انسان با احساسات درونی و دگرگونی در ساختار معماری در راستای استفاده حداکثری از عناصر معماری به عنوان پلی جهت ارتباط مخاطب با مراکز بازپروری می باشد. به کارگیری عناصر معماری از قبیل نور، فضای سبز و عناصری حسی- معنوی نظیر حس تعلق به مکان از جمله عناصر اثر گذار در بالا بردن کیفیت بازپروری مخاطبین قلمداد می گردد.

کلمات کلیدی:

روانشناسی محیط، طراحی معماری، مراکز بازپروری، حس تعلق به مکان، ترک اعتیاد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1003018>

